

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	9511100071
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9511100071.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obžalovanému Ing. Z. N. a spol. pre obzvlášť závažný zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí 29. mája 2012 v Bratislave o odvolaní obžalovaného Ing. Z. N. a odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 17. januára 2012, sp. zn. BB 3 T 14/2011, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e vo výroku o treste uloženom obžalovanému Ing. Z. N..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Ing. Z. N.

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 3 a § 36 písm. j/ Tr. zák., pri použití § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze podnikat', pôsobiť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je podnikanie, alebo vykonávať z iného právneho dôvodu pôsobnosť takého orgánu, vo výmere 5 (päť) rokov.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Špecializovaný trestný súd uznal obžalovaného Ing. Z. N. za vinného zo

spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že

1. začiatkom roka 2008 v mene fiktívneho vlastníka pôdy v katastrálnych územiach obcí B., Y., Q. O., T., Y., X., L., M., E., ktorému vlastníkovi neskôr vytvoril legendu "W. M., nar. XX.X.XXXX bytom Z., V. XXX, B., číslo občianskeho preukazu M." začal vyvíjať aktivity na predaj väčšej výmery ornej pôdy, ktorá v takejto výmere neexistovala, nemal k nej žiadne dispozičné právo a ktorú výmeru nakoniec ustálil na 4 167 hektárov, v rámci týchto aktivít presvedčil obžalovaného B. Z., nar. XX.X.XXXX bytom B. - W. aby za účelom predaja týchto i iných nehnuteľností mohol vstúpiť do podnikateľského subjektu BP Bau Invest s.r.o., Železničarska 44, Nitra, v ktorom sa dňa 25.7.2008 stal spoločníkom spoločne s B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. - W., okr. I. a R. Z. bytom B. - W., okr. I. a taktiež konateľom, a postupne vo svojom stolovom počítači AMD 64 Athlon č. 2D045-005T1 REV vytvoril

a/ doklady zmocňujúce zastupovať podnikateľský subjekt BP Bau Invest, s.r.o., Železničarska 44, Nitra fiktívneho vlastníka a to zmluvu o výhradnom zastúpení pri predaji pozemkov, ktorú vytvoril dňa 13.3.2008 o 9,43 hod. (súbor nazvaný "Zmluva o exkluzivite. doc") a dával dňom 12.3.2008, opatrenú falošným osvedčením pravosti podpisu, mandátnu zmluvu, ktorú vytvoril dňa 11.2.2009 o 11,46 hod. (súbor nazvaný "mand.zm.BP-Sobranecky.doc") a dával dňom 6.2.2009 a podnikateľský subjekt PEB REAL s.r.o., Železničarska 44, Nitra, v ktorej bol takisto spoločníkom i konateľom, a to zmluvu o exkluzivite a o poskytnutí súčinnosti pri kúpe nehnuteľností, ktorú vytvoril dňa 18.2.2009 o 8,54 hod. (súbor nazvaný "Exkluzivita PEB Sobranecky.doc") a dával dňom 12.1.2008 opatrenú falošným osvedčením o pravosti podpisu,

b/ doklady, ktoré nazval ako "výpis z listu vlastníctva", v ktorých identifikoval len katastrálne územia B., Y., Q. O., T., Y., X., L., M., E., rôzne výmery pozemkov, ich druh, pričom v týchto dokumentoch chýbali parcelné čísla i identifikácia vlastníkov pozemkov a aj v tomto dokumente uvedené údaje sa nezhodovali s reálnym stavom nehnuteľností v danej oblasti, tieto dokumenty postupne vytvoril dňa 3.7.2008 najprv v textovom formáte v rozmedzí od 7,33 hod.(súbor nazvaný "LV Y.doc") do 9,18 hod. (súbor nazvaný "LV L.doc"), následne na to z textového formátu v rozmedzí od 9,16 hod. (súbor nazvaný "LV X.pdf") do 9,59 hod. (súbor nazvaný LV E.pdf) vytvoril súbory v tlačovom formáte pdf a ako časy vyhotovenia na nich uviedol dátumy od 1.7.2008 čas 14,08,49 hod. do 2.7.2008 16,58,48 hod.

Po takejto oboznámi s takto vytvoreným stavom vecí spoločníka a konateľa B. Z., B. - W., okr. I. ako aj zamestnankyňu podnikateľského subjektu BP Bau s.r.o. Železničarska 44, Nitra Ing. S. W., rod. O., bytom J. s tým, že predstieral, že prezentovaný stav je v súlade s realitou, a spoločne s nimi, obžalovaný Ing. Z. N. v úmysle uviesť potenciálneho kupujúceho do omylu, ponúkali v mene neexistujúcej osoby na predaj 4 167 hektárov ornej pôdy v uvedenej lokalite vrátane nehnuteľností údajne na nich stojacich za minimálne 12 Sk (0,399 €), pričom za týmto účelom až do februára roku 2011 na rôznych miestach, najmä v priestoroch firmy BP Bau Invest s.r.o., Železničarska 44, Nitra telefonicky a prostredníctvom e-mailu rokovali s rôznymi fyzickými osobami i zástupcami právnických osôb a to minimálne s X.U., bytom B., K., W. M., bytom M., G., S. M., bytom M., G., O. K., bytom O.S. XX, G. G., X. O., bytom K. XX, Z., B. Z., bytom N. XX, Z., F. H., bytom B., N., W. J., bytom Z., I., L. O., bytom V., Z., W. E., bytom Z., I. H., W. N., bytom O., Y., V. N., bytom L., Z. Z., R. M., bytom B. M. XXXX/X, Z. Z., F. N., bytom N., B., L. O., bytom X., Ing. S. X., bytom E. I. - X., S. X., bytom E. X/X I. - X., E. K., bytom H. XXXX/XX, Z. nad Z., G. B., bytom Z., I. - N. a G. I., bytom L. J., I., ktorým predkladali rôzne nimi spracované dokumenty charakterizujúce predmetnú lokalitu, v mene firmy BP Bau Invest, s.r.o., Železničarska 44, Nitra navrhovali uzavretie súvisiacich zmlúv, a s ktorými za účelom sprostredkovania predaja aj uzatvárali rôzne typy zmlúv, konkrétne s X.U. - M. L. F. - X.U., E. X, K. dňa 21.11.2008 zmluvu o sprostredkovaní predaja nehnuteľností, s firmou EXIMA PLUS, s.r.o. Lazovná 52, Banská Bystrica dňa 22.7.2009 zmluvu o sprostredkovaní predaja nehnuteľností, pričom táto firma ohľadne uvedených nehnuteľností následne uzatvorila dňa 28.7.2009 zmluvu o spolupráci s O. K., bytom O.S., G. G. ako medzi "sprostredkovateľmi 1 a 2", s B. Z. bytom N., Z. dňa 25.9.2008 zmluvu o sprostredkovaní, s Ing. S. X., E., I. - X. dňa 20.8.2008 takisto zmluvu o

sprostredkovaní obžalovaný Ing. Z. N. sám v mene firmy PEB Real, s.r.o., Železničarska 44, Nitra s firmou H, s.r.o. Clementisova 13, Bánovce nad Bebravou zastúpenou konateľkou E. K., bytom H. XXXX/XX, Z. nad Z. dňa 28.1.2008 zmluvu o spolupráci, neobchádzaní a vzájomnej ochrane komerčných informácií, pričom k ďalším rokovaniam malo dôjsť po predložení úplných listov vlastníctva a skompletizovaní dokladov potrebných k uzatvoreniu kúpnych zmlúv s kupujúcimi, ktorých sa sprostredkovatelia zaviazali hľadať, pričom ak by k uzatvoreniu takýchto kúpnych zmlúv došlo, subjekt vystupujúci na strane predávajúceho by získal ku škode kupujúceho neoprávnený prospech vo výške najmenej 16.598.287,- €,

2. od začiatku roku 2009 až do februára roku 2011 vyvíjal aktivity na predaj väčšej výmery ornej pôdy v katastrálnom území obce U., ktorú výmeru ustálil na minimálne 2 296 610 metrov štvorcových "s možnosťou dokúpenia cca do 500 ha", ktorá v takejto výmere na predaj neexistovala a s ktorou ornou pôdou nemal žiadne právo akokoľvek disponovať, v rámci týchto aktivít presvedčil svojho spoločníka v podnikateľskom subjekte BP Bau Invest, s.r.o., Železničarska 44, Nitra B. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom B. - W. XXX, aby sa zapojil do aktivít spočívajúcich v ponúkaní tejto pôdy s tým, že bude možnosť ju odkúpiť, prípadne predávať v mene reálnych vlastníkov, spoločne za týmto účelom na začiatku tohto obdobia v presne nezistený čas v mene firmy BP Bau Invest, s. r. o. Železničarska 44, Nitra vytvorili dokument nazvaný "Predaj pozemkov v: U. (okres M.)" a spoločne, prípadne každý sám alebo za pomoci zamestnankyne podnikateľského subjektu BP Bau Invest, s.r.o., Železničarska 44, Nitra, Ing. S. W. rod. O., bytom J. XXX na rôznych miestach, najčastejšie v priestoroch firmy BP Bau Invest, s.r.o., Železničarska 44, Nitra a prostredníctvom telefónu a e-mailu v mene bližšie neidentifikovaných vlastníkov ponúkali na predaj ornú pôdu v minimálnej výmere 2 296 610 metrov štvorcových, za týmto účelom spoločne alebo osobitne na základe informácií, ktoré im poskytol obžalovaný Ing. Z. N. rokovali s rôznymi fyzickými osobami prípadne zástupcami právnických osôb a to minimálne s X.U., bytom K., B. I. XX, M. N., bytom Z., O., M. W., bytom O., Z., Q. J., bytom G., Z. a E. K., bytom Z. nad Z., H., v mene firmy BP Bau Invest, s.r.o., Železničarska 44, Nitra navrhovali uzavretie súvisiacich zmlúv a za účelom sprostredkovania predaja sa aj pokúšali uzatvárať rôzne typy zmlúv, konkrétne s X.U. konajúcim v mene M. - L. F. - X.U., E. X, I. zmluvu o sprostredkovaní predaja nehnuteľností, s X.U. M. - L. F. - X.U., E. X, I. ako sprostredkovateľom č. 2, podnikateľským subjektom Spokojnosť, s.r.o. zastúpeným Ing. M. W. a PaedR. M. N. CSc. ako sprostredkovateľom č. 3 a podnikateľským subjektom TT A reality, s.r.o. zastúpeným R. N. ako sprostredkovateľom č. 4 zmluvu o spolupráci, minimálne s Q. J. aj kúpnu zmluvu, rámci týchto rokovaní a dokumentov sa ako minimálna kúpna cena nehnuteľností za meter štvorcový udávala cena 0,564 Eur za meter štvorcový, pričom k ďalším rokovaniam malo dôjsť aj v tomto prípade po skompletizovaní dokladov potrebných k uzatvoreniu kúpnych zmlúv s kupujúcimi, ktorých sa sprostredkovatelia mali zaviazat hľadať, pričom ak by k uzatvoreniu takýchto kúpnych zmlúv došlo, subjekt vystupujúci na strane predávajúceho by získal ku škode kupujúceho neoprávnený prospech vo výške najmenej 1 295 288,04 E,

Za to mu uložil:

Podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu podnikateľskej činnosti, ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis, a to zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v platnom znení a zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení, a to vo výmere 5 rokov.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

V ďalšej časti výroku napadnutého rozsudku Špecializovaný trestný súd rozhodol tak, že sa obžalovaný B. Z. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Bratislava, sp. zn. VII/1 Gv 202/09 - 186 zo dňa 2. júna 2011 pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu formou spolupáchateľstva v štádiu pokusu podľa § 20 k § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, ako je to skutkovo popísané vo výroku dotknutej obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný N. po jeho vyhlásení ústne do zápisnice, a to proti všetkým výrokom odsudzujúcej časti. Odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním z 9. februára 2012.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) podal odvolanie podaním z 31. januára 2012, doručeným Špecializovanému trestnému súdu 31. januára 2012, a to proti výroku o vine a treste v časti, v ktorej bol spod obžaloby oslobodený obžalovaný B. Z.. Odvolanie odôvodnil podaním zo 7. februára 2012.

Odvolanie obžalovaného N. argumentuje:

Totožnosť skutku nebola zachovaná, súd predmet obžaloby neprípustne (v rozpore s § 278 ods. 1 Tr. por.) rozšíril a len tak vytvoril skutok, právne kvalifikovateľný spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku.

Súd nesprávne konštatoval dokázanie okolností, že práve obžalovaný listiny s nepravdivými údajmi alebo opatrené falošným osvedčením pravosti podpisu sám vyhotovil. To súd učinil napriek v tomto smere nejednoznačnému obsahu údajov nachádzajúcich sa v počítači obžalovaného, zaistenom pri domovej prehliadke. Rovnako okolnosť, že sa nepodarilo zistiť obžalovanými uvádzané osoby (M., M.), ktoré mu predaj pozemkov ponúkli, neznamená, že tieto osoby neexistujú. Taktiež súd nezohľadnil záujem obžalovaného o projekt hydroponického pestovania plodín.

Rozsudok na jednej strane konštatuje, že je ťažké si predstaviť dokonanie činu z hľadiska záujemcu, ktorý by si nepreveril reálnosť vlastníckych vzťahov a za tohto stavu by uzavrel kúpnu zmluvu a zaplatil kúpnu cenu. Zároveň je ťažko predstaviteľná realizovateľnosť záverečnej fázy spáchania trestného činu, súvisiacej s uzavretím kúpnych zmlúv. Napriek tomu súd dospieva k záveru, že u obžalovaného išlo o prejav vážnej vôle dosiahnuť obohatenie na úkor cudzieho majetku a že v žiadnom prípade nejde o pokus nespôsobilými prostriedkami. Obhajoba naopak tvrdí, že konanie obžalovaného od počiatku úplne vylučovalo možnosť dokonania činu, a teda nie je spôsobilé vyvolať akýkoľvek trestnoprávny následok.

Ak by aj konanie obžalovaného bolo pokusom trestného činu, jeho trestnosť zanikla v zmysle § 14 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Keďže bez predloženia úplných a hodnoverných dokladov žiaden potencionálny kupujúci ani sprostredkovateľ nebol ďalej ochotný rokovať, nebezpečenstvo záujmu chránenému zákonom nevzniklo a za tejto situácie obžalovaný od ďalšieho konania upustil.

Súd nesprávne posúdil rozsah následkov v podobe škody, ku ktorej malo konanie obžalovaného smerovať, keď bral do úvahy najnižšiu sumu, ktorá bola v rámci dokazovania spomenutá ako reálna predajná cena. Škodou môže byť len suma, ktorú by zaplatil konkrétny kupujúci na základe s ním uzavretej kúpnej zmluvy. Keďže takého kupujúceho niet, nemožno výšku škody určiť podľa cenovej ponuky, ktorá nebola reálne akceptovaná.

Odvolanie obžalovaného N. smeruje aj proti výroku o treste. Tu uvádza, že súd aj v prípade uznania viny postupoval nesprávne, keď nevyužil možnosť mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. Poukazuje na skôr uvedené okolnosti, vrátane toho, že žiadna škoda nevznikla a ani reálne vzniknúť nemohla.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov obžalovaný cestou svojho obhajcu navrhuje, aby odvolací súd po preskúmaní veci napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho odsudzujúcej časti podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) a e) Tr. por. zrušil v celom rozsahu a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/1 Gv 202/09 - 186 zo dňa 2.6.2011 v celom rozsahu podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodí, alebo aby tento rozsudok súdu prvého stupňa v odsudzujúcej časti podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil aspoň vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., po zohľadnení všetkých okolností tohto prípadu uvedených v odôvodnení odvolania obžalovaného proti napadnutému rozsudku.

Prokurátor v odôvodnení odvolania smerujúceho proti oslobodzujúcej časti výroku rozsudku rozsiahle cituje z odôvodnenia tohto rozsudku a záver o oslobodení obžalovaného Z. spod obžaloby atakuje z týchto konkrétnych dôvodov:

Argumentácia súdu, ktorý zohľadnil len dôkazy vyznievajúce v prospech obžalovaného je nepodložená, tendenčná a neobstoí, čo sa týka aj prijatia tvrdení blízkych a zaujatých svedkýň W. a Z..

Skutočnosť, že obžalovaný Z. nemá skúsenosti s predajom nehnuteľností ho neospravedľňuje a musel si byť vedomý následkov v prípade, ak by záujemcov zavádzal ponukou neexistujúcich pozemkov.

Obrana Z., že uveril N., je nedôveryhodná, keďže sa mali spoločne s N. stretnúť so M., ktorý (naposledy menovaný) mal toto stretnutie zrušiť. Relevantnosť ponúkaných pozemkov Z. sám nepreveril a koncom roka 2009 mal len jediný záujem, a to aby mu N. splatil dlh.

Ohľadom pozemkov v lokalite U. niektorým záujemcom obžalovaný tvrdil, že sám je vlastníkom pozemkov.

So záujemcami obaja obžalovaní opakovane rokovali, vzbudzujúc v nich vážny záujem, vrátane osobnej prehliadky pozemkov. V takom konaní neprestali ani po tom, keď tieto osoby od rokovania odstúpili, keďže sami zistili nereálnosť ponuky prostredníctvom katastrálnych úradov alebo starostov.

Ďalej prokurátor prezentuje právny rozbor vo vzťahu ku žalovanej trestnej činnosti a navrhuje, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), c/ Tr. por., a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Z. vo svojom vyjadrení navrhuje odvolanie prokurátora zamietť.

Uvádza, že aj samotná obžaloba tvrdí, že obžalovaný Z. konal na základe informácií a dokladov, ktoré mu poskytol Ing. N.. Žiaden dôkaz nepotvrdzuje, že by vedel o nepravdivosti N. tvrdení.

To, že bol obžalovaný Z. ovplyvnený obžalovaným N., ktorým bol ohrozený a ktorému uveril, je potvrdzované výpoveďou svedkýň Z. a Ing. W., a to virohodne, keďže N. Z. predstavil projekty o akých sa mu pred tým nesnívalo a uviedol ho do kontaktu s osobami v zahraničí, ktoré boli nad normálnym štandardom.

Dôvera ku N. však začala byť postupne naštbená, preto sa Z. dožadoval stretnutia so M. a predloženia originálov dokladov, čo by nerobil, ak by neveril, že táto osoba existuje, taktiež že existujú aj pravé doklady.

Spôsob plánu predaja pozemkov, ktorý mu predostrel N., vrátane realizácie platby kúpnej ceny cez bankovú garanciu alebo notársku úschovu, ho presvedčil o serióznosti ponuky a toho, že neúplnými

dokladmi sa N. len chráni, aby sám nebol podvedený. Na základe tých istých dokladov sa pozemky pokúšal predat' aj W. a ďalší sprostredkovatelia.

Čo sa týka lokality U., obžalovaný rokoval s W. a N., ktorých zaujímala predovšetkým sprostredkovateľská zmluva, aby neboli obidení, a až potom doklady. Tie nemal ani on, a tak odmietol spraviť obhliadku pozemkov. O projekte hydroponia sa dozvedel až z výpovedí v konaní, žiaden podvodný úmysel teda nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd), keďže nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku (teda všetkých jeho výrokov) a správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Vo vyššie uvedenom rozsahu revízneho princípu a vzhľadom na obsah odvolacích námietok preskúmal najvyšší súd postup v konaní, predchádzajúci napadnutému rozsudku, správnosť a úplnosť skutkových zistení a správnosť právnej kvalifikácie vo vzťahu k odsudzujúcemu výroku rozsudku, zákonnosť a primeranosť uloženého trestu, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť oslobodzujúceho výroku rozsudku súdu prvého stupňa.

Takto zistil nasledovné:

Výrok o vine týkajúci sa obžalovaného N.

Súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom v rovine procesnej, dôkazno-hodnotiacej i v rovine právnej kvalifikácie. Svoje rozhodnutie potom dostatočne a presvedčivo odôvodnil, tak ako to zodpovedá (s ďalej uvedenou výnimkou) kritériám § 168 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom na rozsah a obsah tohto odôvodnenia by bolo duplicitné v ňom uvedené argumenty opakovať.

Úvahy, ktoré sú obsahom odôvodnenia napadnutého rozsudku je potrebné upresniť v otázke trestnosti daného vývojového štádia trestnej činnosti z hľadiska prostriedkov použitých na spáchanie činu (č.l. 30 a 31 rozsudku), čoho sa týka aj odvolanie obžalovaného N. (v bode označenom „na treťom mieste“).

Tu je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa spája záver o spôsobilosti prostriedkov použitých obžalovaným N. na dokonanie činu s tým, že išlo o prejav jasnej, vážnej a zrozumiteľnej vôle, smerujúcej k obohateniu sa na úkor cudzieho majetku (i keď inak pochybuje o možnosti dokonania činu).

Spôsobilosť prostriedkov na uvedený účel však musí byť daná ich vlastnou schopnosťou pôsobiť na vonkajšie objekty spôsobom predpokladaným trestnoprávnou normou. Páchatel'ova vôľa nie je v tomto smere určujúcim kritériom.

To však neznamená, že pokus prostriedkami, ktoré sú pre určitú situáciu nespôsobilé, nemôže byť trestným činom. Odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto súvislosti uvádza, že právna teória trestnosť takých prípadov podmieňuje určitým, zákonom predpokladaným stupňom nebezpečnosti činu pre spoločnosť.

Táto téza platila bezvýnimočne v období pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon (teda v období účinnosti zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, a to v zmysle jeho § 3 ods. 2).

Trestný zákon v znení účinnom od 1. januára 2006 však tzv. materiálny korektív, terminologicky označený ako závažnosť, ustanovuje len pre jednu kategóriu trestných činov, a to pre prečiny (§ 10 ods. 2 Tr. zák.). Pri kategórii zločinov, vrátane zločinov obzvlášť závažných (§ 11 Tr. zák.), vychádza zákon

z formálneho chápania trestného činu, ktoré je založené len na naplnení znakov uvedených v Trestnom zákone. Materiálne chápanie sa týka aj vývojových štádií prípravy a pokusu trestného činu (§ 13 a § 14 Tr. zák.).

Vyššie uvedené však neplatí bezvýnimočne. Ako uvádza aj súd prvého stupňa, sú dva druhy pokusu nespôsobilými prostriedkami, rozdelené podľa náhodnosti, resp. priamej predurčenosti toho, že následok nenastane (a teda čin nebude dokonaný).

Práve to potom predurčuje riešenie nastolenej otázky.

Naznačenou výnimkou z posúdenia konania smerujúceho k vyvolaniu trestnoprávne relevantného následku ako trestného činu je len absolútna nespôsobilosť prostriedkov v rámci podniknutej prípravy alebo pokusu. V tomto prípade ide o konanie osoby, ktoré vzhľadom na úplnú a od začiatku danú nefunkčnosť ňou použitých prostriedkov na dotknutý účel vôbec (objektívne) nemôže „spočívajú“ v úmyselnom vytváraní podmienok na spáchanie zločinu (§ 13 ods. 1 Tr. zák.), teda ani „smerovať“ k dokonaniu úmyselného trestného činu (§ 14 ods. 1 Tr. zák.).

Ako príklad možno uviesť v odôvodnení napadnutého rozsudku použitý prípad rituálneho prebodávania bábiky alebo obrazu.

V preskúmvanej veci však ide len o nespôsobilosť použitých prostriedkov relatívnu, podmienenú úrovňou erudície, resp. kvalifikovanosti konkrétneho potenciálneho kupujúceho (poškodeného), od ktorej závisí možný úspech ďalších nevyhnutných (iných než už skutočne vykonaných) podvodných aktivít páchatel'a, potrebných na dokonanie činu (obohatenie seba alebo iného na úkor škody na cudzom majetku). Ide teda o nespôsobilosť, ktorá nie je vopred určená, ale závisí od konkrétnych okolností prípadu. Zároveň ide o konanie smerujúce k dokonaniu obzvlášť závažného zločinu, ktoré z hľadiska svojej trestnosti, ako už bolo uvedené, nepodlieha materiálnemu korektívu.

Došlo teda k pokusu úmyselného trestného činu, keďže na účel rokovaní, smerujúcich ku predaju pozemkov (priamo alebo cez sprostredkovateľa) bola prezentovaná konkrétna ponuka a k takým rokovaniam aj došlo. To už bezprostredne smeruje k uvedeniu iného do omylu (s cieľom obohatiť sa spôsobením mu škody) a uvedené zodpovedá štádiu pokusu trestného činu. Bola prekročená fáza zabezpečovania listinných a organizačných podkladov pre uvedené rokovania, čo by zodpovedalo štádiu prípravy na zločin.

Vyššie uvedený záver o trestnosti vývojového štádia činu by sa použil aj v iných prípadoch relatívnej (závislej od okolností, ktoré s určitou mierou pravdepodobnosti môžu, ale nemusia nastať) nespôsobilosti prostriedkov použitých páchatel'om pri konaní, smerujúcom k dokonaniu činu (alebo naopak nespôsobilosti absolútnej, ktorá je objektívne daná). Od toho potom závisí, či dotknuté konanie bude trestným činom.

Odhliadnuc od uvedených prípadov absolútnej nespôsobilosti pokusu (vzhľadom na páchatel'om použité prostriedky, čo nezodpovedá prejednávanej veci, vo všeobecnosti platí nasledovné:

Materiálny korektív (nepatrná závažnosť v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák.) sa pri posudzovaní trestnosti činu v kategórii zločin a obzvlášť závažný zločin (§ 11 Tr. zák.) nepoužije. To platí aj vtedy, ak ide o konanie páchatel'a vo vývojovom štádiu prípravy na zločin (§ 13 ods. 1 Tr. zák.), alebo vývojovom štádiu pokusu úmyselného trestného činu (§ 14 ods. 1 Tr. zák.), vrátane možnosti, že konanie páchatel'a nevedlo k dokonaniu trestného činu v dôsledku len relatívnej (závislej od okolností prípadu, nie vopred objektívne danej) nespôsobilosti prostriedkov použitých na spáchanie činu (teda z hľadiska subjektívnej stránky v dôsledku pozitívneho skutkového omylu páchatel'a).

Posudzovanie závažnosti činu sa však vždy uplatní pri ukladaní trestu (§ 32 ods. 2 Tr. zák., ktorý zodpovedá obsahu ustanovenia § 3 ods. 4 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006), a to

osobitne z hľadiska možnosti mimoriadneho zníženia trestu pri vývojových štádiách prípravy zločinu alebo pokusu trestného činu (§ 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.). Taktiež sa posudzovanie závažnosti činu uplatní pri zaradení páchatelia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa strázenia, než ktorý zodpovedá primárnym zákonným kritériám (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Ku ďalším odvolacím námietkam obžalovaného N.:

Pokiaľ ide o zachovanie totožnosti skutku oproti obžalobe (námietka označená ako „na prvom mieste“), odpoveď na túto otázku je kladná.

Totožnosť skutku je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata. Postačuje, ak je zachovaná buď totožnosť konania, alebo totožnosť následku, a to aspoň v podstatnej časti. Pri splnení týchto kritérií môže súd oproti obžalobe ním zistený skutok (podľa výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní) meniť.

Je zrejmé, že ako v bodoch I. až VI. obžaloby, tak aj v bode I/ odsudzujúcej časti výroku rozsudku sú popísané aktivity obžalovaného N., vyvíjané priamo alebo sprostredkované voči rôznych osobám, vždy však smerujúce k predaju tej istej veci (4 167 ha ornej pôdy v dotknutých katastrálnych územiach). Niet teda pochybnosti o zachovaní totožnosti skutku aj pri preformulácii (sústredenia do jedného bodu) skutkovej vety súdom prvého stupňa oproti obžalobe, ktorá zároveň musela odrážať iné skutkové zistenia (oproti zisteniam obžaloby) vo vzťahu ku obžalovanému Z.). Výrok napadnutého rozsudku teda správne poníma konanie obžalovaného, zhruba charakterizované vyššie, ako jeden čiastkový útok (nie 6 čiastkových útokov) pokračovacieho trestného činu (pričom druhým čiastkovým útokom je konanie obžalovaného popísané v bode II. odsudzujúcej časti výroku rozsudku, zodpovedajúce bodu VII. obžaloby).

Okolnosť vytvorenia súboru nazvaného „Zmluva o exkluzivite“ 12. marca 2008 a vytvorenia súborov zodpovedajúcich nepravým listom vlastníctva 3. júla 2008, teda už pred vstupom obžalovaného do spoločnosti BP Bau Invest s.r.o. dňa 25. júla 2008 (okolnosť je uvedená v tomto bode odvolania) nijako nevyznieva v prospech Ing. N. a dokumentuje len postupnosť jeho krokov v rámci spolupráce s B. Z., vrátane uvádzania do omylu naposledy menovaného. V tomto zmysle nie sú ani nijako spochybnené skutkové zistenia napadnutého rozsudku u skutku v bode I., nakoľko s Z. (aj podľa Z. uvedených údajov) obžalovaný N. spolupracoval už skôr a minimálne v celom priebehu roka 2008, pričom N. formálne vstúpil do vyššie uvedenej obchodnej spoločnosti až následne po jej založení (dňom zápisu spoločnosti do obchodného registra je 15. december 2006). Dotknutú zmluvu datovanú 12. marca 2008 podpisoval podľa jej znenia B. Z. ešte ako jediný konateľ spoločnosti (Ing. N. sa stal spoločníkom aj konateľom od 25. júla 2008).

Vo vzťahu k námietke (označenej ako na druhom mieste) platí, že ku skutkovým zisteniam v nej uvedeným dospel súd prvého stupňa správne a tieto zistenia podoprel v odôvodnení napadnutého rozsudku potrebnými úvahami, opierajúcimi sa aj o výpoveď samotného obžalovaného (a v jej rámci o jeho prvotné tvrdenia o nevykonaní z jeho strany skenovania ani úpravy listinne ním obdržaných dokladov, uvedené na č.l. 4786 a 4793, pričom tieto tvrdenia obžalovaný pozmenil až po výsluchu znalca), ako aj o výsledky znaleckého dokazovania.

Znalec Ing. B. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní výslovne uviedol, že prvotne boli dotknuté súbory vytvorené v textovom programe (č.l. 4860).

Navyše odvolacia téza o možnej, N. vykonanej elektronickej transformácii listinných a následne ním oskenovaných dokladov do textového súboru nezreálnuje obranu obžalovaného, keďže v prípade absencie podvodného úmyslu nemal dôvod ani oprávnenie, či už finalizované texty právnych úkonov, alebo odovzdané mu listy vlastníctva obsahovo ďalej upravovať (čo by bolo dôvodom vykonania takého postupu).

Pokiaľ ide o osoby M. a M. (a podobne), záver o neexistencii týchto osôb súd prvého stupňa správne vyvodil na základe evidenčných a operatívnych policajných zistení, avšak nie izolovane, ale aj v kontexte ostatných vykonaných dôkazov (§ 2 ods.12 Tr. por.).

Záujem o projekt hydroponického pestovania plodín (ďalšia súčasť odvolacej námietky) bol len predstieraný za účelom prístupu k informáciám o lokalite Unín, ako to vyplýva z výpovede starostu tejto obce a s tým súvisiacich listinných dôkazov, a ako na to poukazuje i odôvodnenie napadnutého rozsudku. Tu je opäť potrebné vidieť kontext s aktivitami smerujúcimi k predaju dotknutých pozemkov, ktoré predznamenáva dokument uvedený u skutku v bode 2 odsudzujúcej časti výroku rozsudku a nájdený v počítači obžalovaného N..

S námietkou označenou ako „na treťom mieste“ sa obsahovo vysporadúva predchádzajúca časť tohto odôvodnenia.

Čo sa týka námietky nastania účinkov účinnej ľútosti (označená ako „na štvrtom mieste“), taktiež ju nie je možné akceptovať. Obžalovaný od ďalšieho konania smerujúceho k dokonaniu činu neupustil dobrovoľne, ale bol do tejto situácie postavený prerušením rokovania jednotlivými dotknutými protistranami, a to vždy v dôsledku okolnosti, že vyšla najavo neserióznosť predajnej ponuky. Nie sú teda splnené podmienky uvedené v § 14 ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Posledný bod odvolania obsahovo sa týkajúci výroku o vine (označený ako „na piatom mieste“) napáda určenie výšky škody súdom prvého stupňa, avšak neodôvodnene. Pokus trestného činu smeroval k neoprávnenému odpredaju pozemkov v určitej výmere, resp. predstieraného vlastníckeho práva k nim. Preto možnú vzniknutú škodu (pre prípad dokonania činu) nemožno určiť inak, ako cenou za m² pozemku podľa predajnej ponuky, ktorá bola predmetom prebehnutých rokovaní. Súd však postupoval správne, keď tu nevychádzal z ponukovej ceny, ale z najvyššieho údaja, aký sa v rámci dokazovania vyskytol ako do úvahy prichádzajúci výsledok rokovaní so záujemcami o kúpu, čím plne rešpektoval zásadu „in dubio pro reo“. Ako pritom vyplýva z dotknutých svedeckých výpovedí, problémom predaja nebola cena, ale neúplné doklady.

Z pohľadu odvolacích téz by pri podvodnom konaní takého druhu prichádzala do úvahy trestnosť konania páchatela len až na úplnej hranici dokonania trestného činu (po podpise kúpnej zmluvy), inak by nebolo možné ustáliť škodu ako pojmový znak trestného činu podvodu, a to ani podľa prvého odseku § 221 Tr. zák. Zákon však aj v takýchto prípadoch postihuje, ak ide o zločin, už aj konanie páchatela v štádiu prípravy (§ 13 Tr. zák.).

Výrok o vine týkajúci sa obžalovaného Z.

Tu opätovne platí, že z hľadiska priebehu konania, ako aj z hľadiska hodnotenia dôkazov vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku rozsudku, a to aj pokiaľ ide o dôvod oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvého stupňa. Vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého rozsudku je len potrebné uviesť nasledovné:

Subjektívna stránka konania obžalovaného (ako je to najlepšie zrejmé z prepisu odposluchu jeho telefonického hovoru so spoluobžalovaným N. z 5. januára 2010 na č.l. 2888-2890) prechádzala postupnou transformáciou z nevedomej nedbanlivosti (§ 16 písm. b/ Tr. zák.), zodpovedajúcej negatívne mu skutkovému omylu (čo je dostatočne popísané v odôvodnení napadnutého rozsudku), k nedbanlivosti vedomej (§ 16 písm. a/ Tr. zák.). V neskorších (vzneseníu obvinenia predchádzajúcich) štádiách priebehu skutkového deja, teda už obžalovaný vedel (tušil), že môže byť ich spoločnými (so spoluobžalovaným N. vyvíjanými) aktivitami porušený záujem chránený Trestným zákonom (teda, zjednodušené povedané, že môže ísť o N. alebo za jeho účasti páchaný podvod), ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že tomu tak nie je (na základe N. ubezpečovania).

Otázkou posúdenia je tu potom nie vedomostná (ktorá je zjavne daná), ale vôľová zložka zavinenia, teda

rozlíšenie, či bol obžalovaný uzročený s možným porušením zákonom chráneného záujmu (čo zodpovedá nepriamemu úmyslu - § 15 písm. b/ Tr. zák.), alebo, či sa (len) bez primeraných dôvodov spoliehal, že také porušenie nespôsobí, čo zodpovedá vedomej nedbanlivosti (§ 16 písm. a/ Tr. zák.). Ide o skutkovú okolnosť, pri hodnotení ktorej sa vychádza z výsledkov vykonaného dokazovania. Ak by vznikli pochybnosti, je potrebné ich vyhodnotiť v prospech verzie priaznivejšej pre obžalovaného. Všeobecne možno povedať nasledovné:

Rozlíšenie medzi možnými formami zavinenia páchatel'a (§§ 15 a 16 Tr. zák.) v konkrétnej veci je posudzovaním skutkovej okolnosti na základe vykonaných dôkazov. Právnym rámcom spôsobu hodnotenia dôkazov je ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., ktoré je súdnou praxou i právnou teóriou interpretované (aj v spojitosti s obsahom úpravy ustanovenia § 285 písm. a/ a písm. c/ Tr. por.) tak, že pri hodnotení dôkazov sa uplatní princíp „v pochybnostiach v prospech obžalovaného (in dubio pro reo)“.

Ako už bolo uvedené vyššie, u obžalovaného Z. je potom potrebné na základe výsledkov dokazovania ustáliť, že jeho pôvodné zavinenie vo forme nevedomej nedbanlivosti postupne, na základe vývoja udalostí, nadobúdalo prvky vedomej nedbanlivosti, neprerástlo však do nepriameho úmyslu. Uvedenému nasvedčuje práve obsah vzájomného telefonického hovoru N. a Z. z obdobia na sklonku priebehu žalovaného skutkového deja, podľa ktorého sa Z. u N. domáhal uvedenia vecí na pravú mieru v záujme ďalšieho nepredlžovania neistoty potencionálnych záujemcov, pričom N. ho ubezpečoval, že všetko je v poriadku, čo mu on sám v najbližšej dobe bude náležitým spôsobom prezentovať v súčinnosti s majiteľom pozemkov, s ktorým je on sám (na rozdiel od Z.) v kontakte.

To vylučuje trestnú zodpovednosť za úmyselný trestný čin, ktorým trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák. je. Preto a na základe okolnosti, že konanie uvedené v obžalobe nie je u obžalovaného Z. ani iným trestným činom, správne postupoval súd prvého stupňa, keď ho oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

K odvolacím námietkam prokurátora:

Prakticky v celom rozsahu na ne dáva odpoveď odôvodnenie napadnutého rozsudku a predchádzajúca časť tohto odôvodnenia.

Samotné odôvodnenie odvolania zdôrazňuje vo svojom závere presvedčenie prokurátora, že obžalovaný Z. nepravdivé údaje o pozemkoch vedel alebo vedieť mal, resp. mohol.

Tým prokurátor implicitne pripúšťa zavinenie vo forme nevedomej nedbanlivosti, na čom sú založené aj závery súdu prvého stupňa. Najvyšší súd doplnil tieto závery o premenu subjektívnej stránky na vedomú nedbanlivosť, ako je to uvedené vyššie.

Okolnosti hodnotenia dôkazov, vrátane výpovedí svedkýň Z. a Ing. W., a to jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, sú v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne vysvetlené a vyhodnotené.

Neskúsenosť obžalovaného s predajom nehnuteľností môže z hľadiska dobromyseľnosti jeho postupu mať svoj význam. Pri tom je zároveň potrebné zohľadniť, že okolnosť použitia neúplných výpisov z katastra nehnuteľností z dôvodu, aby prvotný sprostredkovateľ nebol obídený, prezentovaná Z. N., bola rešpektovaná i ďalšími (v reťazci ponuky nasledujúcimi) profesionálnymi realitnými sprostredkovateľmi, ktorých ponuka teda bola objektívne (nie však subjektívne) tiež fiktívna. O ich trestnoprávnej zodpovednosti neuvažovali ani orgány činné v prípravnom konaní. U týchto osôb a taktiež u obžalovaného Z. je situácia iná ako u zhotoviteľa a prvotného „dodávateľa“ dotknutých dokladov, teda u obžalovaného N..

Pokiaľ Z. nereagoval na mystifikáciu zo strany N. adekvátnym preverením si údajov, ktoré mali ostať na účel obchodných rokovaní utajené, je to pokryté jeho nedbanlivostným, nie však úmyselným zavinením -

na dobromyseľnosť partnera v podnikaní sa spoliehal bez primeraných dôvodov. Ak bol taký postoj doprevádzaný očakávaním úhrady dlhu voči svojej osobe z N. strany, na podstate veci to nič nemení. Rovnako obžalovaného neusvedčuje z podvodného úmyslu okolnosť, že pred niektorými záujemcami (napr. N.) najprv vystupoval ako vlastník pozemkov, pričom v ďalšom priebehu rokovaní sa už prezentoval ako sprostredkovateľ. Na pozíciu a možnosti uvedenia do omylu kupujúceho to totiž taktiež nič nemení, z pohľadu takej osoby nie je podstatné, od ktorého konkrétneho vlastníka pozemky kúpi, ak ponuka nie je podvodná.

Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd odvolanie prokurátora, smerujúce proti oslobodzujúcemu výroku o vine obžalovaného Z. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol (odvolanie vo vzťahu k obžalovanému Z. hovorí aj o napadnutí výroku o treste, čo je evidentne nesprávne).

Výrok o treste týkajúci sa obžalovaného N.

Ako už bolo uvedené skôr, tu je potrebné vyhodnotiť povahu a závažnosť činu, resp. jeho pokusu (na rozdiel od samotného posúdenia trestnosti činu).

Keďže žiadna škoda nebola spôsobená a čin mohol byť dokonaný len za určitých špecifických podmienok (ako na to dostatočne poukazuje vo svojom odôvodnení napadnutý rozsudok aj predchádzajúca časť tohto odôvodnenia), bolo namieste použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Podľa tohto ustanovenia súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Podľa § 39 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov.

Prihliadnuc i na okolnosti uvedené v § 34 ods. 1 a ods. 4 a v § 38 ods. 2 a ods. 3 Tr. zák., zohľadniac najmä doterajšiu právnu netrestanosť obžalovaného, mal teda najvyšší súd za to, že trest je potrebné uložiť pod spodnú hranicu ustanovenú v § 221 ods. 4 Tr. zák. (10 rokov trestu odňatia slobody). Preto zrušil výrok o treste pre neprimeranosť uloženého trestu (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.) a rozhodol rozsudkom na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

Výmeru trestu odňatia slobody určil najvyšší súd na sedem rokov, rešpektujúc obmedzenie uvedené v § 39 ods. 3 písm. c/ Tr. por.

Čo sa týka ďalších nadväzujúcich častí výroku o treste, teda výroku o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia a výroku o uložení trestu zákazu činnosti, o týchto otázkach rozhodol najvyšší súd rovnako ako súd prvého stupňa a odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Bola len upravená formulácia výroku o treste zákazu činnosti tak, aby zodpovedal aj iným situáciám, než je individuálne podnikanie fyzickej osoby (aj v preskúmvanej veci išlo od júla 2008 o činnosť obžalovaného ako konateľ'a spoločnosti s ručením obmedzeným). Ide o činnosť štatutárneho orgánu alebo o takú činnosť, vykonávanú z iného právneho dôvodu (prokurista, splnomocnenec na základe generálneho plnomocenstva). Nejde o závislú činnosť (napríklad pracovný pomer), alebo o iný zmluvný vzťah, ak s ním vyššie popísaná pozícia pôsobnosti štatutárneho orgánu nie je spojená.

Uložený rest zákazu činnosti, resp. niektorých činností, spojených s riadením v rámci podnikania, sa taktiež netýka majetkovej účasti na podnikaní právnickej osoby (spoločník, akcionár). Tu ide (z hľadiska podstaty týchto inštitútov v posudzovanom smere) o vlastníctvo (a s ním len nevyhnutne spojenú

správu) majetku, nie o aktívnu činnosť, ktorá je dotknutým trestom, resp. výrokom o jeho uložení špecifikovaná, a v tomto rozsahu zakázaná. Trest zákazu činnosti inak ako takým zákazom do majetkovej sféry odsúdeného páchatel'a nezasahuje - nejde teda o prepadnutie, zhabanie alebo vyvlastnenie majetku, ani o zákaz vlastníť (a teda aj nadobúdať) majetok.

Výrok napadnutého rozsudku o uložení ochranného dohľadu ponechal najvyšší súd nedotknutý ako plne súladný so zákonom a z hľadiska jeho odôvodnenia odkazuje na napadnutý rozsudok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.